

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 czerwca 2022 r., Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, oddalił powództwo (...) spółki

z o.o. z siedzibą w Z. o zapłatę kwoty 1.780,91 zł skierowane przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 18 grudnia 2020 roku miało miejsce zdarzenie szkodowe w samochodzie marki D. D. należącym do A. B., które wynikało z kolizji spowodowanej przez kierowcę ubezpieczonego w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC przez pozwanego ubezpieczyciela.

W dniu 18 grudnia 2020 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania wynikającego z ww. zdarzenia.

Poszkodowany naprawił pojazd w warsztacie powoda. Całość naprawy odbyła się w formie bezgotówkowej. Zlecenie naprawy miało miejsce w dniu 18 grudnia 2020 roku, zaś w dniu 20 stycznia 2021 roku powód wystawił fakturę za naprawę i najem pojazdu zastępczego na łączną kwotę 9.501,95 zł. W dniu 7 stycznia 2021 roku pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 5.859,77 zł, następnie w dniu 28 stycznia 2021 roku przyznał dopłatę w wysokości 1.861,27 zł ustalając pełną kwotę odszkodowania na 7.721,04 zł. Powód w wiadomości mailowej z dnia 3 lutego 2021 roku wezwał Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. do dopłaty pozostałej kwoty wynikającej z faktury tj. 1.780,91 zł.

Według dalszych ustaleń Sądu I Instancji koszt naprawy przedmiotowego pojazdu, przy uwzględnieniu technologii naprawy, części oryginalnych i stawki zastosowanej przez powoda (200 zł) wynosi 7.300,11 zł.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na oddalenie, gdyż kwota dotychczas wypłacona przez pozwanego przekracza wysokość szkody.

Apelację od tego wyroku złożył powód.

Zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewszzechstronną ocenę materiału dowodowego w postaci dokumentów załączonych do pozwu oraz akt szkody i nie dostrzeżeniu, że pozwana zapłaciła powodowi kwotę 6.958,44 zł tytułem odszkodowania w związku z naprawą pojazdu i kwotę 762,60 zł tytułem odszkodowania w związku z najmem pojazdu (łącznie 7.721,04 zł).

W konkluzji powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 341,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 lutego 2021 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

W pierwszej kolejności należy wskazać, że do rozpoznania wywiedzionej w sprawie apelacji zastosowanie znajdują przepisy o postępowaniu uproszczonym.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 510¹⁰ § 1 k.p.c. orzekł w składzie jednego sędziego.

Wobec faktu zaś, że ani w apelacji ani w odpowiedzi na apelację strony nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, Sąd Okręgowy uznając, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, rozpoznął apelację na posiedzeniu niejawnym (art. 374 k.p.c.).

Idąc dalej wskazać trzeba, że w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, to uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja skutkuje koniecznością zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego podniesione przez apelującego zarzuty zasługiwały na uwzględnienie.

Dla porządku w tym miejscu należy wskazać, że z prawidłowo ustalonego przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego wynika, że łącznie wypłaciła powodowi kwotę 7.721,04 zł.

Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że powód dochodzi w niniejszym procesie różnicy pomiędzy kwotą wystawionej przez siebie faktury a kwotą odszkodowania wypłaconą dotychczas przez pozwanego. Nie dostrzegł jednak, że przedmiotowa faktura obok kosztów naprawy pojazdu poszkodowanego obejmuje również koszt najmu pojazdu zastępczego. Również powód w uzasadnieniu pozwu wskazał, że dochodzi dopłaty faktury zarówno z tytułu kosztów naprawy pojazdu jak i kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

W efekcie trafnie wskazał apelujący, że błędnie ocenił Sąd Rejonowy dostarczony materiał dowodowy, uznając, że wskazana kwota w całości pokrywa wartość powstałej szkody.

Pozwany wypłacił powodowi kwotę 7.721,04 zł. Skoro zaś koszt naprawy przedmiotowego pojazdu, przy uwzględnieniu technologii naprawy, części oryginalnych i stawki zastosowanej przez powoda (200 zł) wynosi 7.300,11 zł, to uwzględniając również koszt najmu pojazdu zastępczego, niewątpliwie przysługuje mu roszczenie w wysokości 341,67 zł stanowiące różnicę między kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela, a realnym kosztem naprawy i wynajmu pojazdu zastępczego.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 341,67 zł. W konsekwencji podlegało zmianie także zawarte w wyroku Sądu Rejonowego rozstrzygnięcie o kosztach procesu, o których orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powód wygrał proces w 19%.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Zasądzona z tego tytułu na rzecz powoda kwota stanowi zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Wysokość tych kosztów została ustalona w oparciu o przepisy § 2 pkt 1 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

Biorąc pod uwagę stopień zawłości sprawy oraz nakład pracy pełnomocnika powoda i jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności fakt, iż w toku postępowania apelacyjnego nie było prowadzone postępowanie dowodowe, zaś apelację rozpoznano na posiedzeniu niejawnym, brak było podstaw do ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika powoda w wysokości innej niż minimalne, przewidziane przepisami wyżej wskazanego rozporządzenia.